

[Helle Degn]

ste grupper ikke har fået indhentet de pris- og lønfterslæb, de var berettigede til, og det er selvfølgelig baggrunden for, at vi har ønsket fastlæggelsen af niveauet for de enkelte ydelser vurderet i en bredere sammenhæng.

Det nævner finansministeren i sin forelæggelsestale muligheden for at gøre, og han bruger straks denne begrundelse over for pensionisterne og de unge og glemmer straks de arbejdsløse og de syge, men det vil vi ikke fra Socialdemokratiets side.

Jeg vil også gerne spørge finansministeren, hvilke forslag der vil komme i halen på dette forslag. For der er ligesom nogle antydninger på side 8 i bemærkningerne om, at vi kan vente os nogle forslag.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig princippet, men ikke dette lovforslag, fordi vi ganske simpelt ikke har tillid til, at regeringen har andet end skumle hensigter om at gøre suspensionen af f.eks. reguleringen af arbejdsløshedsdagpengene til en fast ordning uden at ville lave den sociale genopretning, der vil være et ekstremt behov for, efter at denne regerings tid er afsluttet.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig princippet, men ikke lovforslaget. Finansministeren umuliggør selv dette ved de indledende bemærkninger til lovforslaget. Frit citeret – altså en friere gengivelse af side 8 i lovforslaget:

»Dette forslag skal ses i sammenhæng med regeringens antiinflationspolitik, hvor hovedingredienserne, som vi hidtil har set dem, har været suspension af dyrtidsreguleringen på det offentlige og det private arbejdsmarked fra 1982 og videre til ophævelse af reguleringen af arbejdsløsheds- og sygedagpengene. Nu vil man ophæve reguleringerne på en lang række andre ydelser, som hovedsagelig skulle være kompensation til de svageste grupper.«

Når lovforslaget skal ses i denne sammenhæng, har ministeren selv ødelagt muligheden for, at Socialdemokratiet kunne opfatte det som andet end en teknisk justering, selv om vi synes, at det havde været en fornuftig beskrivelse af en justering af statens udgiftsbudget.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Først tak til de ordførere, som har støttet lovforslaget. Så vil jeg godt mere generelt i

forhold til de meget skarpe kritikere – det er selvfølgelig ikke mindst fru Ingerlise Koefoed og fru Elisabeth Bruun Olesen og så delvis fru Helle Degn – prøve at aflive nogle myter omkring dette forslag. Fru Helle Degn forstod jeg dog sådan, at egentlig kunne man godt lide forslaget, men man havde meget svært ved at finde argumenterne for, hvordan man kunne støtte det, når det kom til stykket. Det var egentlig det, der var hovedproblemet; princippet mødte ikke så megen modstand.

Det, det drejer sig om med dette lovforslag, er for alle de ydelser, som tidligere har været reguleret efter reguleringspristallet, at finde en mekanisme, som sikrer mod udhuling i forhold til den prisudvikling, der finder sted. Det er det, det drejer sig om, hverken mere eller mindre.

Det forhindrer ikke, at man kan regulere for andre ting, som det f.eks. er nævnt på dagpengeområdet. Hvis der eksempelvis finder regulering sted i forhold til en lønudvikling, ja, så er det en regulering, som diskuteres i forbindelse med de respektive lovforslag.

Jeg vil gerne spørge de skarpe kritikere af dette lovforslag: hvad har man tænkt sig at sætte i stedet? Reguleringspristallet er afskaffet som beregningsgrundlag for de ydelser, der er tale om her, og hvis jeg tænker nærmere over fru Helle Degns indlæg, har jeg lyst til at sige, at jeg dog aldrig har forestillet mig, at Socialdemokratiet stillede forslag om genindførelse af det. Det har jeg aldrig kunnet lytte mig til, og hvis det ikke er tilfældet, skal man altså have en anden mekanisme. Dette er mekanismen, som alene sikrer mod den udhuling, der sker gennem den prisudvikling, der finder sted.

Man taler om, at så kan man snyde, og om, hvad der nu er væsentligt, og hvad der ikke er væsentligt. Jeg gør opmærksom på, at Folketingets finansudvalg har vedtaget et budgetteringsprincip for finanslovforslaget, netop budgettering i løbende priser. Det er den mekanisme, der er anvendt her, og et finanslovforslag skal naturligvis, inden det vedtages, være udarbejdet på en sådan måde, at det er så tæt som overhovedet muligt på de skøn, man har for udviklingen i det kommende finansår. Der finder jo regulering sted på alle andre poster, og hvis der er ændrede skøn lige før finanslovforslagets vedtagelse,